

— Λυποῦμαι, ἀλλὰ πρέπει νὰ φύγω· ὁ ἀγωγέτης φωνάζει πῶς ἀοργήσαμε.

— Τότε ἄμα ξανάθετε μοῦ χρωστάτε τὴν ἐπίσκεψιν, νὰ μὴν τὸ ξεχάσετε.

— Ποιὸς ξέρει ἂν θὰ ξανάρθω ποτέ;..

— Δὲν λέω κ' ἐγὼ τόρα γλήγορα. Τί θὰ ζηλέψετε ἐδῶ 'ς τὸ ἔρημο βουνό μας; 'Αλλὰ ὕστερα ἀπὸ καιρὸ, ἀπὸ χρόνι... 'Ισως θὰ ζῶ ἀκόμη ὡς τότε, προσέθηκε θλιβερῶς.

— Μὰ τάχα γιατί νὰ μένετε πάντα ἐδῶ κλεισμένη; δὲν 'μπορούσατε νὰ βγῆτε 'λίγο ἀπ' αὐτὴ τὴ φυλακὴ;

— 'Όταν ἦρθεν ἡ βασιλίσσα 'ς τὸ μοναστήρι ἤμουν δεκαεξί ἐτῶν τότε καὶ μοῦκαμε τόσα γιὰ νὰ μὲ πάρῃ 'ς τὴν 'Αθήνα νὰ μὲ βάλῃ 'ς τὸ σχολεῖο, καὶ 'σάν θέλω νὰ ξαναγυρίσω πάλιν 'ς τὸ μοναστήρι. 'Εγὼ ἄρχισα νὰ κλαίω... Δὲν 'μπορῶ νὰ ζήσω 'ς τὸν κόσμον, τὸν τρομάζω, τὸν φοβοῦμαι. Θαρρῶ πῶς ἂν 'πήγαινα 'ς ἐ πόλιν τὴ δευτέρην 'μέρα θὰ 'πέθαινα.

Οὕτως ὁμιλοῦσα μὲ συνώδευσε μέχρι τῆς πύλης τοῦ μοναστηρίου. Μοι ἔτεινε τέλος τὴν χεῖρα εἰς ἀποχαιρετισμὸν—ἀλλ' ἐγὼ ἔφερ' αὐτὴν εἰς τὰ χεῖλη καὶ ἠσπάσθην εὐλαβῶς τοὺς μικροὺς τῆς δακτύλους. Μὴ δὲν ἦτο ἀγία ἡ κόρη ἐκείνη;

Μόλις ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου κ' εὐθὺς ἐκεῖνος ἐκινήθη βήματι γοργῷ. Πρὶν ὅμως παρὰ κάμφω τὴν ὁδὸν ἔστρεψα τελευταῖον τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν πύλην τοῦ μοναστηρίου.

'Η Μελένη ἦτο ἀκόμη ἐκεῖ.

Τὴν πρωῒαν τῆς ἐπιούσης ἤμην ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ ἀποπλέοντος ἀτμοπλοίου. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐπιβατῶν προσέβλεπον ἐκεῖθεν τελευταῖον ἤδη τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἐσταυροκοποῦντο ἰκετεύοντες τὴν Παναγίαν νὰ καθησυχάσῃ τὰ κύματα ἵνα ταξειδεύσωμεν καλῶς. 'Ως ἐὰν δ' εἰσηκούσθην αἱ δεήσεις αὐταί, τὸ Αἰγαῖον ἠπλοῦτο ἡρεμον, καὶ τὸ ἀτμόπλοιον ὠλίσθαινε γοργῶς ἐπὶ τῶν γλαυκῶν ὑδάτων.

Καὶ μετὰ δύο ὥρας ἡ Τήνος δὲν ἐφαίνετο πλέον!..

22 'Απριλίου 1883.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

Εὐρέθη ἐσχάτως ἐν Ober Lausitz ἐπὶ τῶν μεθωρίων τῆς Σαξωνίας καὶ Σιλεσίας τεμάχιον χρυσοῦ ἁξίας 2,500 φράγκων, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγγεγλυμμένοι μορφᾷ μυθολογικαὶ κατὰ τὸν τύπον τῶν παναρχαίων ἐλληνικῶν σχεδίων.

'Η ἐπομένη ζωηροτάτη περιγραφή τῆς 'Ολλανδίας ἀπεσπάρθη ἐκ τοῦ περὶ τῆς χώρας ταύτης συγγράμματος τοῦ διασήμεου ἱταλοῦ συγγραφέως 'Εδμόνδου δὲ 'Αμίκις, ἐξ οὗ καὶ ἄλλα κάλλιστα κεφάλαια ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοτε ἐν τῇ 'Εστίᾳ. Σ.τ.Δ.

Η ΟΛΛΑΝΔΙΑ

'Ο παρατηρῶν τὸ πρῶτον μέγαν χάρτην τῆς 'Ολλανδίας ἀπορεῖ πῶς χώρα οὕτω πεπλασμένη δύναται νὰ ὑπάρχῃ. Κατὰ πρῶτην δὲ ὄψιν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ ἂν εἶνε μᾶλλον γῆ ἢ μᾶλλον ὕδωρ, ἂν ἡ 'Ολλανδία ἀνῆκει μᾶλλον εἰς τὴν ἡπειρον ἢ εἰς τὴν θάλασσαν. Βλέπων τὰς ἀκτὰς ἐκεῖνας, τὰς ἀνεωγμένους καὶ χθαμαλὰς, τοὺς βαθεῖς ἐκεῖνους κόλπους, τοὺς μεγάλους ἐκεῖνους ποταμοὺς οἵτινες χάσαντες τὴν ὕψιν ποταμῶν φαίνονται φέροντες εἰς τὴν θάλασσαν νέας θαλάσσας· βλέπων τὴν θάλασσαν ἐκείνην ἥτις, μεταβαλλομένη εἰς ποταμὸν, διήκει εἰς τὴν ξηρὰν καὶ διαρρηγνύει αὐτὴν εἰς νησοπελάγη· βλέπων τὰς λίμνας, τὰ ἐκτεταμένα τενάγη, τὰς διώρυγας τὰς διασταυρούμενας ἀπανταχοῦ, νομίζει ὅτι χώρα οὕτω διεσχισμένη μέλλει ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ διαρρηχθῇ καὶ νὰ χαθῇ. Θὰ ἔλεγεν ὅτι χώρα τοιαύτη μόνους κατοίκους δύναται νὰ ἔχῃ κάστορας καὶ φώκας, καὶ φαντάζεται ὅτι οἱ κάτοικοι, ἀφ' οὗ ὑπάρχει κόσμος ἔχων τὸ θάρρος νὰ ἐγκατοικῇ, δὲν θὰ κοιμῶνται μὲ ἡσυχον νοῦν.

Ταῦτα ἐσκέφθη ὅτε τὸ πρῶτον παρετήρησα μέγαν χάρτην τῆς 'Ολλανδίας καὶ μὲ κατέλαβεν ἡ ἐπιθυμία νὰ μάθω τὸ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς παραδόξου ταύτης χώρας, καὶ ἐπειδὴ ὅσα περὶ αὐτῆς ἔμαθον μ' ἐπεισάν νὰ συγγράψω τὴν βίβλον ταύτην, τὰ καταγράφω ἐπ' ἐλπίδι ὅτι ταῦτα θὰ πείσωσιν ἄλλους εἰς ἀνάγνωσιν αὐτῆς.

Περὶ τίνος χώρας ἀγνώστου ἡμῖν συνήθως ἀποτεινομεν πρὸς τὸν ἰδόντα αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν «ὅποια χώρα εἶνε;»

'Όποια δὲ χώρα εἶνε ἡ 'Ολλανδία εἶπον ἤδη πολλοὶ ἐν λέξεσιν ὀλίγαις.

'Ο Ναπολέων εἶπεν ὅτι εἶνε χώρα ἀποτελουμένη ἐκ τῶν προσκλύσεων ποταμῶν γαλλικῶν, τοῦ 'Ρήνου, τοῦ Σκάλδου καὶ τῆς Μοζέλας, καὶ ταῦτα διῆσχυρίζομενος προσήρτησεν αὐτὴν εἰς τὴν γαλλικὴν αὐτοκρατορίαν. Συγγραφεὺς τις ὤρισεν ὅτι εἶνε μετὰβασίς τις μετὰξὺ στερεᾶς καὶ θαλάσσης. 'Αλλος εἶπεν αὐτὴν παμμέγιστον φλοιὸν γῆς ἐπιπλέοντα ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἄλλοι ἀπεκάλεσαν αὐτὴν παράρτημα τῆς παλαιᾶς γῆς, Κίναν τῆς Εὐρώπης, πέρας τῆς ξηρᾶς καὶ ἀρχὴν τοῦ 'Ωκεανοῦ, μεγίστην σχεδὸν ἰλύος καὶ ἄμμου· ὁ δὲ Φίλιππος ὁ Β' τὴν χώραν τὴν πλησιεστάτην εἰς τὸν 'Αἶθρον.

'Αλλ' ἐπὶ ενός τίνος σημείου ὑπῆρξαν ἅπαν-